

[Vanggaard.]

delvis Erstatning for Aldersrenten kan vi gennem Forsikringstankens Virkeliggørelse her i Landet ikke komme.

Altsaa, det ærede Medlem Hr. Krag gik ind for det samme, at det maatte være til Supplering af den nuværende Aldersrente, men han kunde dog tænke sig ogsaa en delvis Erstatning gennem Selvforsikringen. Jeg udtalte i Fjor, at man maaske kunde tænke sig Kommunerne aflastede for en Trediepart af deres nuværende Byrder til Aldersrenten, naar denne Forsikring en Gang traadte i Kraft.

Det Forslag, der er fremsat af den højtærede Socialminister, bærer jo Navnet „Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring“. Jeg kan godt lide det Navn, det faar mig til at spidse Øren, og jeg ser derfor noget venligere til det, end jeg ellers vilde have gjort. Men jeg maa med Bedrøvelse erkende, at saa forfærdelig meget af Folkeforsikring er der foreløbig ikke deri. Jeg vil dog sige, at een Ting i det Lovforslag interesserer mig, at man for at faa Aldersrente skal være Medlem af en Sygekasse og have svaret sin Sygekasse- og Invaliditetspræmie. Denne Sammenkobling hilser jeg med Interesse, og jeg tror, det giver nogen Mulighed for, at Lovforslaget kan blive til det, jeg ønsker, det skal blive til, hvis den højtærede Socialminister da har den fornødne Forhandlingsvillie. Jeg tror, der er Muligheder der. Man behøver altsaa kun at forhøje Invaliditetspræmien med det Beløb, jeg her har nævnt, halvanden Krone om Maaneden, saa vil der kunne blive den nævnte Forøgelse af Aldersrenten, og jeg vil jo mene, at de store Beløb, det offentlige nu ofrer paa Aldersrenten, vil det være vanskeligt at sætte højere op. Det er godt nok, at der kan ventes nye Skattelovforslag, og vi maa naturligvis ogsaa se paa disse Skattelovforslag, men Skatter har vi ellers nok af i dette Land, det er jo ikke just flere Skatter, vi længes efter, men en Præmie, der rent forsikringsteknisk kommer de vedkommende selv til gode, kan ikke henregnes til Begrebet Skatter. Jeg kunde dog ønske, at denne Pligt til at forsikre sig foruden at blive knyttet til Invaliditetspræmien, hvorved de, der svarer en saadan, faar Ret til at faa det forøgede Beløb i Aldersrente, blev udvidet til at gælde alle, selv om de ikke var invaliditets- og sygeforsikrede, saaledes at man overalt fik denne Opsparing, som saa vilde komme de paagældende selv til gode, enten de saa var syge- og invaliditetsforsikrede eller ikke, og denne supplerende Forsikring af alle vilde sikkert ogsaa bidrage til at

give et mindre Overhæng paa Syge- og Invaliditetsforsikringen.

Jeg har nævnt disse Tanker her i Dag og skitseret det Forslag, som jeg stillede i Fjor, og jeg har henvist til Venstres Ordførers Udtalelser i Fjor, der gik ganske i samme Retning, og ligeledes til den daværende højtærede Indenrigsministers Udtalelser for at undgaa en eventuel Misforstaaelse i Retning af, at der ikke fremdeles hos os skulde være stærke Ønsker om en supplerende Forsikring, uanset at vi har faaet et andet Regeringsflertal her i dette høje Ting.

Hans Thyge Jacobsen: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen udtalte i Gaar i sin Ordførertale følgende, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere; det staar Spalte 4078:

„Men saa har de Konservative senere opdaget, at her var en for dem at synes maaske let Vej, ad hvilken man kunde spare Overklassen i vort Land for at svare disse Penge til Aldersrenten og komme til at lægge en ret betydelig Skat over paa den almindelige Del af Befolkningen.“ Vejen, der er Tale om, er altsaa Folkeforsikringsvejen. Jeg tror, man kan sige, at i denne Ytring hørte man en Røst fra Fortiden. Det konservative Folkeparti er her ikke alene for Overklassens Skyld. Derimod er det konservative Folkeparti dybt interesseret i at varetage Skatteydernes Interesser. Som bekendt er Skatteyderne ikke indskrænket til alene at rummes indenfor Overklassen. Det er et Punkt, hvor jeg synes, at vi i det hele taget i den politiske Diskussion skulde se at blive enige om, hvor vi er henne. Mig bekendt er der mange af de Folk, som vi til daglig kalder for Underklassen, der ogsaa føler Skattestrykket som en Byrde, i hvert Fald som en Gene, og ogsaa saadanne ønsker det konservative Folkeparti at værne gennem sin Politik. Den højtærede Socialminister kom i sin Fremsettelsestale til at bruge dette Udtryk „Skatteborgerhysteri“. Det skurrede i mine Øren, straks da jeg hørte det, men jeg maa tilstaa, at da jeg forleden Dag læste det Blad, som hedder „Skatteborgeren“, saa forekom det mig, at den højtærede Socialminister i nogen Grad var undskyldt, naar han lod sig henrive til dette Udtryk, for Magen til vrang og tententios Fremstilling af det nu forelagte Lovforslag har jeg ikke set nogen Steder. Den Slags Skatteborgerinteresser, der der kom til Orde, har jeg for mit Vedkommende ingen som helst Interesse i at blive slaet